

Meget kan planlægges i den daglige forvaltning – men ikke alt. Eksempler fra dagens Danmark.

Morten Nielsen

Projektleder, broingeniør, Broer & Tunneler, Grontmij | Carl Bro, Odense
Akademiingeniør (1994)

Grontmij | Carl Bro as, Skibhusvej 52A 2., 5000 Odense C

Tlf.: 82 20 35 00, Tlf. direkte: 82 20 35 02, Mobil: 27 23 35 02

e-mail: morten.nielsen@grontmij-carlbro.dk

hjemmeside: www.grontmij-carlbro.com



Morten Nielsen har været projektleder på en lang række projekter inden for broområdet. Opgaverne dækket det fulde spektrum fra projektering, planlægning og opførelse af nyanlæg for sti-, vej- og banebroer, gennemførelse af eftersyn, planlægning af reparationsindsats til realisering af renoveringsopgaver og erstatningsanlæg for broer og tunneler. Blandt de gennemførte projekter er flere af de eksempler, som vil blive anvendt i præsentationen.

Med varetagelsen af forvaltningen af en bygværksmasse følger naturligvis et ansvar, herunder aspekter som sikkerhed for trafikanter, fremtoning i bybilledet, præventiv vedligeholdelse og opretholdelse af ønsket trafikafvikling og fremkommelighed.

En del af ansvaret og processerne er beskrevet i regler og forskrifter, men skal man som bygværksbestyrer være mere forudseende end disse vejregler og forskrifter tilsiger?

Skal man gardere sig mod lovbryderes opførelse?

Følger der et ansvar med en viden, og har man ansvar for at skaffe og formidle den viden?

Med udgangspunkt i en række eksempler fra dagens Danmark stilles en række spørgsmål relateret til planlægning, ansvar og ansvarlighed. Svarene gives ikke nødvendigvis, for hvor langt rækker ansvaret, når grænserne nås?



I situationen vist til venstre er skadevolder kendt og konsekvenserne for broen åbenbare.

Denne bro var ikke tiltænkt denne form for trafik og belastning.

Var broen underdimensioneret?

Var broen i en meget ringe stand?

Var chaufføren bare "letsindig" og tog chancen?

Burde broens ejer have udført præventive

foranstaltninger, f.eks. i form af fysiske hindringer?

I andre sammenhænge har vi i vort samfund valgt at bruge ressourcer på foranstaltninger, der (måske) rækker ud over de nedskrevne krav, eksempelvis "hærværkssikring" af udstyr og aptering i det offentlige rum. Er det (u)ansvarligt at tænke tilsvarende for nogle af vore broer?